

като му опростилъ дълга (1500 фиоринта) отъ студентскитѣ години.

Презъ 1848 г. Селимински напуска Букурещъ и частната си лѣкарска практика, за да земе службата окръженъ лѣкаръ въ Браила. Въ този градъ е имало тогава голѣма българска колония и значителенъ брой заможни сливенци, изселени презъ 1831 год., така че престояването тамъ ще е било за него и материално и морално твърде изгодно. Но връзкитѣ си съ Букурещъ той не прекъсва.

Презъ 1849 г. Селимински подбужда нѣкои първенци изъ България да подадатъ ново изложение до Високата порта по черковния въпросъ. Изложението, съставено и този пжть отъ Селимински, било подписано отъ Алекси Димитровичъ, Хаджи Тома Воденски и Павелъ Грамадовъ, и то отъ страна на българитѣ въ Видинско, Ломско и Бѣлоградчишко. Въ него се искало да се опредѣлятъ заплати на владичитѣ и другитѣ духовници, да се прекрати симонията, и пр. Какво е било въ подробности съдържанието, не знаемъ, но може да се предполага, че то е било въ свръзка съ настѣпилата въ 1848 г. смъртъ на великия борець Неофитъ Бозвели, съ непрекъснатото още заточение на другаря му Илариона Михайловски, съ борбата противъ възстановения въ Търново Неофитъ Византийски и съ опита да се издигне българска черква въ Цариградъ, което и наистина става, съ султанско разрешение, презъ есенята на 1849 г. Споредъ Селимински, Високата порта се вслушала въ този родъ заявления и наредила до патриаршията да даде най-сетне едно благоприятно разрешение на българския черковенъ въпросъ. Патриаршията, обаче, подъ разни предлози и съ лъжи и клюки, успѣла да обезсили българскитѣ искания, като започнала да се отнася още по-нахално къмъ българския народъ.

Любопитно е, че презъ лѣтото на сжщата година Селимински опитва и своитѣ — неподозирани по нищо до сега, неприятели и по-късно — поетически способности. Именно, когато на 28 юлий 1849 г. минава презъ Браила, на пжть отъ Цариградъ за Букурещъ, новоизбраниятъ князь на Влахия Барбу Щирбей, Селимински, вдъхновенъ нѣкакъ отъ личността и народната радостъ, съчинява една ода, която произнася предъ високия гостъ, въ присѣтствието на градскитѣ първенци посрѣщачи. Какъвъ е билъ ефектътъ, не ни предава